

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาผลของการฝึกความไวในการรับรู้ ที่มีต่ออัตมโนทัศน์ ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อจะทดสอบว่า การฝึกความไวในการรับรู้ จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตมโนทัศน์หรือไม่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยครู สงขลา จำนวน 16 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ให้นักศึกษาสังกัดคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 376 คน ทำแบบวัดอัตมโนทัศน์และคัดเลือกนักศึกษามีคะแนนจากแบบสอบถามต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย จำนวน 64 คน และทำการสุ่มโดยวิธี Simple random Sampling ให้เหลือเพียง 16 คน แล้วจึงสุ่มซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 5 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน เป็นชาย 3 คน หญิง 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามวัดอัตมโนทัศน์ของ สิทธีโชค วรานุสันติกุล ซึ่งสร้างจากแบบสอบถามของ ปีแอร์ และ แฮร์ริส (Pier and Harris) เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Self Rating scale) ประกอบด้วยข้อความ 48 ข้อ เป็นการวัดอัตมโนทัศน์ 3 ด้าน คือ ด้านคุณค่าของตนเองเกี่ยวกับความสัมฤทธิ์ผล ด้านการปรับตัวทางอารมณ์ และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

วิธีการวิจัย

1. ทำการวัดทัศนคติโดยใช้แบบสอบถามของ สิทธิโชค วรานุสันติกุล
2. กำหนดแนวทางในการฝึกความไวในการรับรู้ โดยชี้ให้เห็นถึงภาระหน้าที่และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกจะต้องปฏิบัติในกลุ่ม รวมทั้งชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกครั้งนี้
3. ดำเนินการฝึกความไวในการรับรู้ โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ประสานกลุ่ม (Facilitator) ใช้เวลาทั้งหมด 12 ครั้ง ๆ ละ 2.30 ชั่วโมง รวมเวลาทั้งสิ้น 30 ชั่วโมง หลังจากนั้นให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามวัดทัศนคติ นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์
4. การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการทางสถิติ ทาคาเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยใช้ค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า กลุ่มที่ได้รับการฝึกความไวในการรับรู้และกลุ่มที่ไม่ได้รับการฝึกความไวในการรับรู้ มีคะแนนทัศนคติแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะทำการวิจัยเรื่องผลของการฝึกความไวในการรับรู้ที่มีต่อทัศนคติซ้ำอีก โดยกำหนดเวลากิจกรรม กลุ่มตัวอย่าง และเครื่องมือวัดใหม่แตกต่างไปจากการวิจัยครั้งนี้ เพื่อทดสอบผลของการวิจัย และอาจจะทำให้พบผลการวิจัยที่แตกต่างออกไปอีก
2. ควรจะศึกษาผลของการฝึกความไวในการรับรู้ กับบุคคลต่างอายุและต่างเพศ และสติปัญญา เพื่อทดสอบว่า อายุ เพศ และสติปัญญา เป็นองค์ประกอบสำคัญหรือไม่ต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงพัฒนาการในค่านิยมทัศนคติ โดยวิธีการฝึกความไวในการรับรู้

3. ควรจะไ้ทำการวิจัย เปรียบเทียบประสิทธิภาพของการฝึกความไวในการรับรู้ กับวิธีการทางจิตวิทยาอื่น ๆ เช่นการให้ทำตามแบบอย่าง (Modeling) และการใช้วิธีการปรับพฤติกรรม (Behavior modification) ตามแนวพฤติกรรมนิยม เป็นต้น

4. ควรจะไ้จัดการฝึกความไวในการรับรู้เป็น 2 ช่วง คือ ในช่วงแรกเป็นการสร้างความคุ้นเคยสนิทสนม และเป็นการเรียนรู้ซึ่งกันและกันโดยผ่านกิจกรรม ช่วงที่ 2 จึงเป็นช่วงที่ผู้เข้ารับการฝึกจะต้องเปิดเผยตัวเองเกี่ยวกับ ความคิด ความรู้สึกและหากไม่มีความสนิทสนมเท่าที่ควร การเปิดเผยตัวเองก็คงจะเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้ควรย้คเวลาให้มากขึ้นกว่าเดิม

